

ISUS M-A IUBIT

“Te iubesc cu o iubire veșnică.” (Ieremia 31:3)

Aceasta este ceea ce mi-a atins inima. Totdeauna mi-a fost ușor să cred că Dumnezeu iubește lumea și că Isus iubește Biserica Sa, dar niciodată n-am văzut nici un motiv de ce El trebuie să mă iubească pe mine. Explicația este destul de simplă când privesc la El și nu la mine însumi. El este iubire. Dragostea este chiar esența ființei Lui. Iubirea este atmosfera în care trăiește El. El iubește pentru că este viu. Iubirea Lui nu caută pe cel care merită, ci pe cel ce nu merită. De aceea El mă iubește pe mine.

Isus lucrează cu noi în mod individual. Inima Lui este destul de largă, iubirea Lui destul de mare, înțelepciunea Lui destul de înțelegătoare pentru a ne atinge personal pe fiecare. Isus mă cunoaște pe nume la fel cum cheamă stelele nenumărate după numele lor. El știe experiențele mele. El simpatizează cu mine în încercări și ispite. Mă iubește ca și cum aș fi singurul obiect al iubirii Sale. Se îngrijește de mine ca și cum n-ar mai fi altcineva de care să poarte de grijă. Eu Îi pot spune despre necazurile mele și El ascultă ca și cum aș fi singurul care vin la El pentru ajutor. El îmi rezolvă toate problemele vieții ca și cum eu aș fi singurul care am căzut în necaz. El este al meu ca și cum aș avea drepturi exclusive asupra Lui.

Această relație intimă și personală nu-mi împiedică în nici un fel deplină mea libertate de alegere și acțiune. În fiecare dimineață aleg să primesc iubirea Sa. Eu aleg să-L iubesc și să lucrez pentru El în fiecare dimineață. În fiecare dimineață îi spun “iubirea Ta m-a găsit și m-a cucerit; eu sunt al Tău.” Am libertatea să-L părăsesc în orice moment, dar sunt ținut de legături care nu se rup – firele de mătase ale dragostei. Nu doresc să merg unde nu poate merge El împreună cu mine. Nu doresc să fac nimic prin care să nu cooperez cu El. El mă guvernează cu un toiag de iubire; bucuria și farmecul vieții se găsesc în strânsa unire cu Isus.

Știi că Isus te iubește? Pierzi cel mai bun lucru din viață dacă inima ta nu păstrează cu sfințenie iubirea Sa. Amintește-ți, El te iubește cum mă iubește și pe mine.

„Văd lucruri minunate în Biblie; cel mai scump este acesta: Isus mă iubește.“

ISUS A TRĂIT PENTRU MINE

„Dă-mi să beau, i-a zis Isus.” (Ioan 4:7)

Isus a luat aceeași fire pe care o am eu. A fost ispitit cu aceleași ispite pe care și eu le-am întâlnit. De bună voie s-a făcut pe Sine Însuși tot așa de dependent de o putere din afara Sa, după cum și eu sunt, pentru a rezista ispitei. El a demonstrat că este posibil pentru cineva, așa de slab cum sunt eu, să fie ascultător de voia sfântă a lui Dumnezeu, prin harul îmbelșugat pus la dispoziția noastră.

El a fost greșit înțeles, deși a refuzat să aprobe cea mai mică abatere de la dreptate. Împotriva egoismului și păcatului, fățarniciei și îndreptăririi de sine, care caracterizau timpul Său, prin viața Sa, Isus ne-a pus înaintea legii sacrificiului de sine și a iubirii pline de sacrificiu. El era ceea ce învăța pe alții să fie.

El a trăit ca orice om. Obosea ca și mine. Ca orice om, suferea de sete când mergea prin arșița zilei. Dorea să doarmă pentru ca să-și refacă puterile fizice după o zi de trudă, la fel cum și eu doresc. Avea trebuință de hrană pentru corpul Său la fel ca mine. În toate acestea, El se asemena cu mine. El era fratele meu în trup.

Totuși, El era Fiul lui Dumnezeu, una cu Tatăl din veșnicie, prin care au fost create lumile și prin care se țin toate lucrurile. Înainte de a veni în lumea noastră ca Fiu al omului, heruvimii și serafimii erau servii Săi voioși, iar îngerii erau slujitorii voinței Sale. El era cu Dumnezeu și El era Dumnezeu. El era în mijlocul gloriei împărătești a cerului.

Care este explicația acestor aparente contradicții a Ființei Lui? Explicația se găsește în simplul

fapt că El a trăit pentru mine. Numai unul care este mai mult decât un om putea să devină reprezentantul omului, reprezentantul rasei umane, și putea nu numai să ia asupra Sa natura omenească, ci să adune împreună în Sine Însuși pe fiecare individ al familiei omenești. El a devenit reprezentantul meu personal și a trăit viața care ar putea fi pusă în contul meu ca și cum eu însumi aș fi trăit-o, dacă îl primesc pe El.

Aceasta este îndreptățirea prin credință, adică să fii socotit drept, datorită faptului că ai acceptat viața lui Isus în viața ta. Nu este pur și simplu o doctrină teologică sau un articol al crezului. De fapt este o tranzacție în virtutea căreia o viață neprihănită este pusă în locul vieții păcătoase, ca un răspuns la credință. “Dacă te predai Lui și-L accepți pe El ca Mântuitorul tău, atunci, oricât de păcătoasă ar fi fost viața ta, tu ești socotit neprihănit (îndreptățit) datorită Lui. Caracterul lui Hristos ia locul caracterului tău și ești primit înaintea lui Dumnezeu ca și cum n-ai fi păcătuit niciodată.”

Nu voi încerca să explic mai departe această minunată provizie care oferă o așa temelie a credinței pentru mântuirea mea personală, decât să spun că în ea “mila și adevărul se întâlnesc, pacea și dreptatea se sărută.”

Eu am acceptat viața pe care Isus a trăit-o pentru mine, căci satisface toate trebuințele mele. Ai acceptat și tu viața Lui?

“O, dacă Mântuitorul meu ar fi și al tău!”

EL A MURIT PENTRU MINE

*“Nu este mai mare dragoste
decât să-și dea cineva viața
pentru prietenii săi.” (Ioan 15:13)*

Însuși Isus mi-a spus aceasta. El a pus asigurarea în mintea și inima mea că “El m-a iubit și Și-a dat viața pentru mine.” Vina mea a fost așezată asupra Lui. El a purtat păcatele mele și a murit în locul meu. El și-a dat viața pentru mine ca și cum aș fi fost singurul care trebuia să fie mântuit.

Când mă gândesc la ceea ce a părăsit El pentru mine, cum a trăit El pentru mine, cum a fost tratat în sala judecării pentru mine, cât a suferit pentru mine când era batjocorit și scuipat și când la sfârșit Și-a depus sufletul în moarte; apoi când Iși întinde acele mâini care au fost străpunse pentru mine și-mi zice: “Vino la Mine”, eu răspund atât în necaz cât și în bucurie: “Da, Mântuitorul meu, iată-mă că vin.” Ce pot face altceva?

Legea îmi pronunță vinovăția și trebuie să recunosc că sentința este dreaptă. Pedepsa este moartea și dreptatea cere aceasta. Omul care în timp de război își trădează regele – și aceasta am făcut eu – este un trădător și-i vrednic de moarte. Dar El a murit pentru mine și eu accept moartea Lui ca și cum ar fi a mea și spun Legii: “Mi-am plătit pedeapsa la Calvar când Isus a murit în locul meu” și sunt achitat. Așa găsesc pace și odihnă în Isus.

Doresc cu ardoare ca oricine să știe că Isus a murit pentru el și să accepte pe Isus, în viață și moarte. Ce bucurie ar fi în cer și ce fericire pe pământ!

Isus a murit pentru mine și eu L-am acceptat. Isus a murit pentru tine. L-ai primit pe El?

“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3:16)

EL MĂ MÂNTUIEȘTE

*“De aceea poate să mântuiască
în chip desăvârșit pe cei ce se apropie
de Dumnezeu prin El.” (Evrei 7:25)*

Isus m-a iubit și a murit pentru mine. Isus a înviat dintre morți, S-a înălțat la cer și trăiește ca Mântuitor personal al meu. În El eu am răscumpărarea și iertarea păcatelor mele. Zi de zi am părtășie cu El, locuiesc cu El și merg cu El. Recunosc prezența Sa cu mine și depind de El, fiind ținut să nu comit nimic împotriva voinței Sale. M-am supus Lui, am acceptat definitiv voia Sa în toate lucrurile și El își împlinește promisiunile Lui față de mine. În bucuria și mângâierea iubirii Sale înaintez în fiecare zi.

Aceasta este ceea ce înțeleg eu când spun că El mă mântuiește. Nu am ajuns încă în cer și depinde de alegerea mea de fiecare zi dacă voi intra sau nu pe porți în cetate; dar știu că mă bucur de binecuvântarea mântuirii prezente prin acceptarea lui Isus ca Domn al vieții mele și eu mă încred în El clipă de clipă.

Am găsit că „nu e de ajuns să credem despre Hristos; trebuie să credem în El.” Diferența pare să fie mică – o mică schimbare a unui cuvânt – dar este vitală. Pot crede despre Hristos cu mintea mea, dar pentru a fi mântuit de El, trebuie să cred în El cu toată inima mea. Mi s-a dat asigurarea deplină că ceea ce a promis, El poate să împlinească și mă supun pe mine însumi pentru ca El să împlinească lucrurile bune pe care le-a promis. Aceasta este temelia experienței mele creștine.

Efortul meu este îndreptat nu să făptuiesc eu însumi, ci să nu împiedic pe Isus de a făptui. Singura mea teamă este să nu cumva să pierd în vreun fel oarecare împreună mea simțire cu El, căci știu că atâta timp cât este menținută, El se va îngriji de toate celelalte lucruri. El va lucra în mine “și voința și înfăptuirea”, dacă spun din adâncul inimii mele: “Facă-se voia Ta!” Aceasta nu e o religie sentimentală. Nu este o viață ușoară, egoistă și plină de mulțumire de sine. Este un devotament deplin, mergând și făcând bine; “dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”. (Galateni 2:20).

Astfel m-a iubit Isus, a murit pentru mine și mă mântuiește. El te-a iubit și a murit pentru tine. Ai acceptat mântuirea Lui?

NEPRIHĂNIREA SA ESTE NEPRIHĂNIREA MEA

*“Numai în Domnul... locuiește
dreptatea și puterea.” (Isaia 45:24)*

Isus, Fiul lui Dumnezeu, care a devenit fiul omului, îmi acordă neprihănirea Sa ca un dar de bună voie. Neprihănirea Lui este perfectă, fără pată sau defect. El este singurul om despre care se poate spune aceasta. El a țesut această haină minunată a îndreptăririi cu care El mă poate îmbrăca. Aceasta este haina de nuntă pe care Împăratul o pregătește pentru fiecare invitat. Când mă îmbrac cu haina aceasta pot să intru „cu El la sărbătoarea nunții”.

Propria mea haină e murdărită de păcat și neprihănirea mea este ca o cârpă murdară. El îmi pregătește haina albă. Pe El L-a costat un preț infinit de mare, dar, „fără bani și fără plată”, El împarte cu mine bogățiile cerului, cel mai prețios tezaur al universului, propria Sa neprihănire. El mi se dăruiește mie. El Însuși devine îndreptățirea mea. Neprihănirea Sa, viața Sa, El Însuși, toate acestea laolaltă sunt inseparabile. El Însuși este un dar. El cere ca eu să mă dăruiesc Lui pentru ca El să poată să mi se dăruiască mie.

Îndreptățirea lui Isus nu este un crez teologic, ci o experiență vie. Nu numai că ea schimbă atitudinea mea față de Dumnezeu, dar determină chiar comportarea mea. Darul îndreptăririi Sale nu este o înregistrare de credit pentru contul meu în cărțile din ceruri, o tranzacție care să nu mă afecteze personal. Îndreptățirea are de-a face cu ființa mea interioară.

Îmi curăță curentul vieții mele, îmi înprospătează gândirea, vorbirea și înfăptuirea. Mă face o creatură nouă în Hristos Isus.

Când îmi este oferit un dar de o așa infinită valoare, ce pot să fac? Îl accept, dar cum? Există patru pași simpli:

1. Trebuie să admit condiția mea de păcătos pierdut și neajutorat și necesitatea unui ajutor mai puternic decât cel omenesc.

2. Trebuie să-mi subordonez (predau) voința mea voinței lui Dumnezeu.
3. Trebuie să-mi supun întreaga mea viață în mâinile lui Dumnezeu.
4. Trebuie să-I permit Lui să-mi descopere neprihănirea Lui, nu numai mie, ci și în mine.

Admit, predau, supun, permit, acestea sunt căile și ele trebuie urmate și reînnoite în fiecare zi.

Experiența reală a credinței biblice acoperă această arie în întregime. Prin acest fel de credință, care Îl crede pe Dumnezeu pe cuvânt și acționează în consecință, eu intru în posesia deplină a „neprihănirii care este de la Dumnezeu prin credință”. Cum își face Dumnezeu partea Sa, eu nu pot explica. Cum pot eu să-mi fac partea mea, o știi și o știi și tu. „Azi dacă auziți glasul Lui nu vă împietriți inimile”.

„Speranța mea e clădită pe nimic mai puțin
Decât sângele și neprihănirea lui Isus”.

BIRUINȚA LUI ESTE ȘI A MEA

*„Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu,
care ne dă biruința prin Domnul nostru
Isus Hristos.” (1 Corinteni 15:57)*

De o vreme îndelungată am încercat să biruiesc păcatul, dar n-am reușit. Am găsit motivul. În loc să fac partea pe care Dumnezeu așteaptă s-o fac și pe care eu o pot face, încercam să fac partea lui Dumnezeu, pe care El nu așteaptă s-o fac și pe care nu am putere s-o fac. Partea mea nu este să câștig biruința, ci să primesc biruința care deja a fost câștigată pentru mine de Domnul Isus Hristos.

„Bine”, întrebi tu, „dar nu vorbește oare Biblia despre soldați, despre luptă?” Da, cu siguranță. „Nu ni se spune că trebuie să ne silim să intrăm?” Sigur că da. „Atunci?” Numai că noi trebuie să fim siguri pentru ce luptăm și pentru ce trebuie să ne silim.

Ca om, Hristos a luptat în bătăliile vieții și a biruit. Ca Reprezentant al meu personal, El a câștigat această victorie pentru mine și Cuvântul Său pentru mine este: „Ai curaj, Eu am biruit lumea”. De aceea pot spune cu adânc respect: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Isus Hristos”. Am avut dificultăți din cauză că nu am dat atenție faptului că biruința este un dar deja câștigat și gata să fie acordat tuturor celor ce sunt voioși să-l primească. Presupuneam că trebuie să încerc să câștig ceea ce era deja câștigat pentru mine.

Această biruință nu este despărțită de Hristos Însuși și, când am învățat cum să primesc pe Hristos ca biruință a mea prin unirea cu El, atunci am intrat într-o nouă experiență. Nu vreau să spun că nu am avut conflicte și că nu am făcut greșeli. Departe de aceasta, dar conflictele mele au apărut când diferite influențe au căutat să mă facă să pierd încrederea mea în Hristos ca Mântuitorul meu personal și să mă despartă de El. Am făcut greșeli când am permis să se interpună ceva între mine și El, împiedicându-mă să mai privesc cu ochii credinței Fața Sa binecuvântată. Când mi-am fixat privirea asupra dușmanului, dificultăților, asupra mea și asupra eșecurilor mele din trecut, mi-am pierdut inima și nu am mai biruit. De aceea deviza mea este: „Privind la Isus”.

Lupta pe care o am de dus este „lupta bună a credinței”, dar armele în acest război nu sunt ale firii pământești. Eu nu cred în mine însumi și, de aceea, nu am încredere în puterea mea proprie de a birui răul. El îmi spune: „Puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită”. 2 Corinteni 12:9. Și astfel îmi supun întreaga ființă sub controlul Său, permițându-I Lui să lucreze în mine „voința și înfăptuirea”. Când, prin credință, Îi permit Lui să mă ducă pe calea biruinței, El niciodată nu mă dezamăgește. Trăind viața Sa biruitoare în mine, Isus îmi dă biruința. Aceasta înseamnă că eu ofer trupul meu ca o jertfă vie; că nu trebuie să aleg de bună voie calea neascultării și că nu voi consimți să păcătuesc cu bună știință. O astfel de viață de credință face posibil ca El să împartă cu mine biruința pe care a câștigat-o pentru mine.

Biruința lui Isus este biruința mea. Ai făcut din El biruința ta?
O, slăvită victorie, care biruiește lumea!

EL ESTE AVOCATUL (APĂRĂTORUL) MEU

„Dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor (Avocat), pe Isus Hristos, Cel neprihănit”. (1 Ioan 2:1)

Știu că am păcătuit, dar știu, de asemenea, că am la Tatăl un Mijlocitor (Avocat, Apărător), pe Isus Hristos, Cel neprihănit (1 Ioan 2:1). Isus a trăit pentru mine, a murit pentru mine, a înviat dintre morți și S-a înălțat la cer pentru a fi Reprezentantul meu personal înaintea Tatălui.

Deoarece lui Isus nu-i este rușine să mă numească fratele Său și eu, cu încredere, pot să-L privesc ca pe fratele meu. Faptul că am în cer un Frate care poate și vrea „să facă cu mult mai mult decât cerem sau gândim noi”, îmi inspiră speranță și bucurie. „A trebuit să se asemene fraților Săi în toate lucrurile” și de aceea se aseamănă mie, „ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un Mare Preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului” (Evrei 2:17) și de asemenea pentru păcatele mele. Ca Fiu al Omului și Frate al meu, Isus a intrat „chiar în cer ca să se înfățișeze înaintea lui Dumnezeu” pentru mine (Evrei 9:24).

Găsesc mângâiere în necaz și asigurare în încurcături „privind ținta la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care... șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu”. (Evrei 12:2). Deși El a fost înălțat „mai pe sus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume, care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor” (Efeseni 1:21), totuși El nu mă uită pe mine și nici trebuințele mele. El știe că eu nu am nici o neprihănire personală care să mă recomande pentru cer și, ca Apărător (Avocat) al meu, El pledează în numele meu cu neprihănirea Sa și astfel găsesc acceptare.

El știe din ce sunt făcut, Își amintește că sunt țărână și astfel, ca Preot al meu, El îmi trimite Spiritul Său de har și putere să mă ajute în nevoi. Mă încurajează să vin cu încredere la tronul harului. Când mă apropii, Îl găsesc acolo gata să asculte glasul meu, îmi acordă iertarea și-mi dă „har să mă ajute la vreme de nevoie”. Eu nu susțin că aceasta este făcută aparte de Tatăl, ci iubirea, mila și harul iertător al Tatălui își găsesc expresia în Fiul Său, Isus Hristos, Preotul și Avocatul meu și eu vin la Dumnezeu prin El.

Din Scripturi știu că trebuie să dau socoteală în fața Lui, căci El „judecă pe fiecare după faptele lui, fără să caute la fața omului” și „ceasul judecății Lui a venit”. De aceea nu trebuie să-mi permit o falsă siguranță, ci să mă sprijin pe „o nădejde tare și neclintită, care pătrunde dincolo de perdeaua dinlăuntru al Templului, unde Isus a intrat pentru noi ca înainte mergător.” (Evrei 6:19-20). El este Apărătorul meu. Ca Reprezentant al meu personal pledează pentru cazul meu. Mi-am încredințat sufletul în mâinile Lui și am încredere în lucrarea Lui în favoarea mea.

Sunt bucuros să mărturisesc și altora despre Isus, Apărătorul meu atotsuficient. Aș dori ca El să poată fi și Apărătorul tău. Vrei să-L primești?

EL VA VENI PENTRU MINE

„Fiul Omului va veni în slava Sa, cu toți sfinții îngeri.” (Matei 25:31)

Dorința lui Isus este ca eu să fiu unde este El. El Însuși a spus astfel. Pentru ca această dorință să poată fi împlinită, El a venit din cer în această lume. A trăit pentru mine, a murit pentru mine, a înviat pentru mine, și acum „El trăiește pururea ca să mijlocească” pentru mine. (Evrei 7:25). Toate acestea au fost necesare pentru ca El să poată să mă mântuiască din păcat, să mă salveze de consecința separării de El și să descopere viața Sa în mine pentru a mă face să fiu gata pentru venirea Lui. El „m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine”. (Galateni 2:20)

Unirea cu Dumnezeu, în Hristos, prin Spiritul Sfânt, este viața creștină așa cum mi s-a descoperit

în experiența mea. Nimic altceva nu poate satisface inima lui Dumnezeu și nimic altceva nu va satisface dorul propriei mele inimi. Această împreună simțire începe acum, aici și va continua în deplină fericire atunci când Îl voi vedea față în față.

Oricât de mult aş dori să fiu cu El, eu nu pot merge la El. El trebuie să vină la mine. El a promis că va face așa și știu că Își va împlini făgăduința. Îl aştept cu încredere. El nu mă va înșela.

Venirea Sa pentru mine va însemna desăvârșirea întregii Sale lucrări în favoarea mea și a speranței mele în El. Profeții au prezis acest măreț eveniment. Psalmistul a cântat despre el. Sfinții din toate timpurile s-au rugat pentru aceasta. Venirea Sa este ținta întregii istorii. De-a lungul secolelor aceasta a fost așteptarea și mângâierea tuturor credincioșilor. Împreună cu ei toți și eu aştept mărețul eveniment.

Isus Însuși mi-a dat o mulțime de semne pentru a putea cunoaște când se apropie răscumpărarea mea și văd că aceste semne s-au împlinit. El a arătat aceste semne în ceruri și le-a scris în evenimentele de fiecare zi ale acestui pământ. Toate acestea îmi arată că „măreața zi a lui Iehova este aproape, este aproape și se grăbește mult”. Isus îmi spune: „Da, Eu vin curând!” și inima mea răspunde: „Vino, Doamne Isuse!” (Apocalipsa 22:20).

În acea zi a bucuriei, eu nu voi fi doar un individ într-o mulțime de oameni, necunoscut după nume și nerecunoscut de El. Este o bucurie să știu că El se gândește la mine personal, că mă iubește și că este propriul meu Reprezentant înaintea Tatălui, că îmi va zice „Bun venit” și că îmi va da un nume nou când El va veni pentru mine. Nu intenționez să-I înșel așteptările prin nepregătirea mea pentru întâlnirea cu El. Pregătirea pe care o fac este să caut prezența Sa în mine prin Duhul Sfânt în fiecare zi.

Dacă El întârzie, eu nu Îl aştept în mod pasiv, fără să lucrez. El mi-a poruncit: „Lucrează până voi veni” și eu ascult bucuros. În serviciul de bunăvoie eu mărturisesc despre încrederea mea în El și despre mântuirea prezentă prin credința în El. În griji și neazuri, în trudă și dureri, în zile strălucite și fericite cu bucurie cerească sau în nopți întunecoase cu dezamăgiri pământești, îmi rămâne speranța:

„El va veni pentru mine”

Isus, Mântuitorul meu, va veni din înălțime,
Dulce-i făgăduința când anii zboară;
Îl voi vedea coborând din cer,
Venind pentru mine, pentru mine.
El vine pentru mine, deasemenea
El vine pentru tine.
Ce spune inima ta?

EL VA ÎMPĂRȚI SCAUNUL SĂU DE DOMNIE CU MINE

*„Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu
Mine pe scaunul Meu de domnie.”
(Apocalipsa 3:21)*

Gândul acesta mă copleșește. Cum poate fi posibil? Eu sunt neputincios, muritor și El este atotputernic, veșnic, „Dumnezeu peste tot”. Totuși El a spus și va împlini. „Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie”. (Apocalipsa 3:21)

Este o singură explicație a acestui fapt uimitor și glorios: El mă iubește. Această iubire L-a condus să-și părăsească tronul Său din cer și să vină în lumea aceasta ca Fiu al omului pentru ca să ia locul meu și, apoi, ca Reprezentant al meu, să câștige din nou tronul pe care îl va împărți cu mine,

așa cum a promis.

Scopul lui Satana a fost să târască întreaga familie omenească în adâncimea ruinii veșnice prin păcat și despărțire de Dumnezeu. Dumnezeu a avut milă de noi, ne-a iubit și a dat pe Fiul Său să ne salveze. Hristos, de asemenea a avut milă de noi, ne-a iubit și, printr-un infinit sacrificiu de Sine, a creat o cale de salvare pentru noi. În Hristos, Dumnezeu a împăcat lumea cu Sine Însuși.

Dar Isus Hristos face mai mult pentru mine decât numai să restaureze ce era pierdut prin păcat, deși aceasta ar fi suficient pentru a câștiga lauda și adorația mea în veșnicie. Să ne reamintim faptele: înainte de întruparea Sa (pre-existența Sa), în taina Dumnezeirii, Isus era una cu Tatăl și împărțea cu El stăpânirea Universului. El era infinit deasupra tuturor ființelor create. Când a venit să mă caute și să mă mântuiască, S-a umilit pe Sine Însuși, coborându-Se la nivelul stării mele, și acceptând consecințele păcatului din cauza mea. Ca atotputernic învingător, omul Isus Hristos S-a reîntors la poziția Sa înălțată în curțile cerești și a devenit Calea – Calea mea – către tronul slavei. Când Îl accept pe El ca Reprezentant și Mântuitor al meu personal, când devin una cu El în viață prin darul Spiritului Său dat mie, deși încă sunt aici în această lume de păcat și suferință, eu sunt un moștenitor al lui Dumnezeu și împreună moștenitor cu Hristos. Sunt pe Calea al cărui sfârșit este tronul slavei și când merg să fiu cu El unde este El, eu îl voi găsi pe tronul Său.

Fericită asigurare, Isus este al meu!

Ce anticipare a gloriei divine!

Aceasta nu este halucinație. Nu este imaginația unui creier febril. Este adevărata realitate. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Sale nu vor trece. Neprihănirea Sa este a mea. Biruința Sa este a mea. Scaunul Său de domnie este al meu. Eu sunt al Lui și El este al meu. Iubirea Lui a câștigat inima mea și, prin harul Său, eu voi fi biruitor și voi sta pe tronul Său împreună cu El. A lui să fie slava în veci!

Aceasta nu-ți mișcă inima? Nu căuta tezaurul în mlaștina păcatului, căci nu vei reuși să-ți ridici ochii și să privești coroana care ți-e oferită. Te implor să accepți haina îndreptăririi și să te pregătești pentru cununa de slavă.

EL ESTE TOTUL PENTRU MINE

*„El merge și vorbește cu mine
și îmi spune că sunt al Lui”.*

Este greu să așez în cuvinte ceea ce Hristos reprezintă pentru mine. Îmi este ușor să repet textul „Hristos este totul în toți” (Coloseni 3:11), dar cum pot exprima propria experiență în transpunerea acestui text în viața de fiecare zi? Am găsit că Hristos este atotsuficient pentru viața mea de creștin. Teama și groaza mea față de viitor dispar când îmi fixează privirea asupra Lui. În cazul meu este adevărată făgăduința: „Tu îl ții în perfectă pace pe cel a cărui gândire se sprijină pe Tine; pentru că se încrede în Tine”. (Isaia, 26:3, trad. engl. King James)

„Pace, perfectă pace! Viitorul nostru, deși necunoscut, este în siguranță în mâinile lui Isus. Pe Isus Îl cunoaștem și El stă pe scaunul de domnie.”

Am nevoie de înțelepciune să pot discerne între bine și rău, să pot respinge răul și să aleg binele. Această înțelepciune de sus mi-a fost promisă, dar ea nu este numai o capacitate a minții pe care trebuie s-o exercit. Hristos a fost făcut înțelepciune pentru mine și eu L-am primit ca înțelepciune a mea. Aceasta nu mă face infailibil și nu-mi acordă imposibilitatea de a face greșeli, dar mă învață calea pe care să merg. Eu învăț de la Isus.

Îmi trebuie putere să rămân pe calea pe care El mi-a arătat-o că este dreaptă, dar prin prezența Sa în mine prin spiritul Sfânt, El devine puterea mea. Aceasta nu mă face atotputernic și această putere personală nu este sub controlul meu, ci mai degrabă eu sunt sub controlul Său. Când mă opun voinței Lui, Îl pierd pe El ca putere a mea. Supunerea eului meu personal este calea puterii mele.

El, care este Înțelepciunea și puterea mea, este, de asemenea, îndreptățirea mea. El mă îmbracă cu haina îndreptăririi Sale. El aruncă departe cărpele murdare ale îndreptăririi mele – păcatele mele

– și mă acoperă cu haina curată și albă. Atfel eu sunt ascuns în El și Tatăl mă vede în El și mă primește în El. Mai mult ce pot să-mi doresc?

În sinea mea știu că sunt plin de ură și în mod natural urăsc pe alții, „că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească.” (Romani 7:18). Dar Isus este iubirea întrupată, iubirea în viață și, când El locuiește în mine, iubirea Lui este turnată în inima mea. Atunci eu iubesc deoarece El m-a iubit mai întâi pe mine. Dulce este împărtășirea iubirii Sale.

Știu că un creștin trebuie să trăiască viața de biruință asupra păcatului, dar când privesc la mine însumi, găsesc că „fac ce urăsc” (Romani 7:15) și „binele, pe care vreau să-l fac, nu-l fac”. (Romani 7:19) Sunt bucuros că am învățat să accept moartea Lui ca moarte a mea față de păcat și viața Lui ca fiind viața mea și că îl iau pe El ca biruință a mea. Biruința Lui este a mea, după cum El a devenit al meu. „Ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră” (1 Ioan 5:4), prin care primim toată puterea Sa slăvită, așa că putem spune cu îndrăzneală: „Domnul este sprijinitorul vieții mele; de cine să-mi fie frică?” (Psalm 27:1). „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos” (1 Corinteni 15:57).

El este pacea mea. El este înțelepciunea mea. El este puterea și îndreptățirea mea. El este iubirea și biruința mea. El îmi este totul. Ce este Isus pentru tine?

***

*„Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi;
Chemați-L, câtă vreme este aproape.
Să se lase cel rău de calea lui
și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui,
să se întoarcă la Domnul care va avea milă de El,
la Dumnezeul nostru, care nu obosește iertând.”*

(Isaia 55:6,7)